

VERSLAG VAN DE CONTACTVERGADERING VAN

8 maart 2011

Aanwezig

Dames : Addae (VwV), Aussems (ADDE), Blommaert (CIRE), de Aguirre (UNHCR), Goris (CGK), Janssen (Foyer), Machiels (Fedasil), Reulens (Kruispunt MI), Roulet (APD), Scheerlinck (Soc. Sol.), Schockaert (UNHCR), To (Dokters van de Wereld), Vanderhaegen (SCP), van der Haert (BCHV)

Heren : Beys (Caritas), Geysen (DVZ), Halimi (IOM), Maarten (OVV), Michiels (RK), Renders (JRS), Vinikas (BCHV), Wissing (BCHV)

Opening van de vergadering door de heer Vinikas

1. De heer Vinikas opent de vergadering om 9u45. Hij verontschuldigt de afwezigheid van de Voogddienst die hierover het BCHV verwittigd had. Het verwondert de heer Vinikas dat het CGVS niet aanwezig is.

Goedkeuring van het verslag van de contactvergadering van 8 februari 2011

2. De heer Renders wil even verduidelijken wat vermeldt staat in paragraaf 48 van het verslag van februari over NBM in gesloten centra, m.n. dat wanneer er een leeftijdsonderzoek wordt ingesteld voor een jongere die verklaart NBM te zijn en in een gesloten centrum verblijft, er automatisch een voorlopige voogd aangesteld wordt. Hij betreurt echter dat heel dikwijls, na één bezoek aan de NBM, deze voogd vervolgens geen opvolging waarborgt.
3. Het verslag wordt verder zonder bijkomende opmerkingen goedgekeurd.

Mededelingen van de Dienst Vreemdelingenzaken (de heer Geysen)

4. In februari 2011 waren er in totaal 1.860 asielaanvragen, waarvan 1.787 op het grondgebied, 29 in gesloten centra, 44 aan de grens. Op het grondgebied stelt dat een gemiddelde van 89,35 aanvragen per werkdag voor (20 werkdagen). Dit betekent in totaal en t.o.v. vorige maand, een toename in absolute cijfers van 89 aanvragen en een toename van 8,87 aanvragen per werkdag. In vergelijking met februari 2010 stelt dat een vermindering van 108 aanvragen voor.
5. In februari 2011 waren de voornaamste herkomstlanden van de asielzoekers op het grondgebied: Guinee (171), Afghanistan (169), Kosovo (161), Irak (144), Servië (126), Rusland (108), Macedonië (104), DRC (78), Armenië (57) en Syrië (43). In gesloten centra werden de

aanvragen voornamelijk ingediend door personen afkomstig uit: Armenië (3), Kosovo (3), Albanië (2), Guinee (2), Israël (2), Libië en Rusland (2). Aan de grens waren dat voornamelijk asielzoekers afkomstig uit: Irak (9), DRC (5), Kameroen (4), Guinee (3), Sri Lanka (3), Algerije, Iran, Ivoorkust, Syrië en Tunesië (2).

6. In februari waren er 355 meervoudige asielaanvragen, dit is 54 meer dan in januari. Deze aanvragen werden hoofdzakelijk ingediend door personen afkomstig uit: Rusland (33), Afghanistan (31), Kosovo (28), Guinee (28), Servië (18), China (17), Irak (16), Macedonië (15), Armenië (14), Iran en Tanzania (13).
7. In totaal werden in februari 2011 op het grondgebied 1.872 asioldossiers afgesloten door de DVZ. Er werden 1.802 beslissingen genomen: 1.550 aanvragen overgemaakt aan het CGVS, 106 meervoudige asielaanvragen niet in overweging genomen (13 quater), 146 kregen een weigeringsbeslissing o.b.v. de Dublin II-verordening (26quater). 70 aanvragen werden zonder voorwerp verklaard. Daarnaast zijn 24 beslissingen genomen voor asielzoekers in de gesloten centra: 8 aanvragen overgemaakt aan het CGVS, 9 meervoudige aanvragen niet in overweging genomen (13quater), 4 weigeringen o.b.v. de Dublin II-verordening (bijlage 26 quater) en 3 zonder voorwerp. Er waren 36 beslissingen voor personen aan de grens: 26 aanvragen overgemaakt aan het CGVS, 1 aanvraag niet in overweging genomen (13quater), 9 weigeringen o.b.v. de Dublin II-verordening (25quater) en geen zonder voorwerp.
8. In februari 2011 werd één persoon opgesloten op grond van artikel 74/6 §1bis (bijlage 39bis – in afwachting van de behandeling van zijn asielaanvraag). In totaal werden er 75 personen opgesloten in het kader van een « Dublin dossier »: 34 personen op grond van artikel 51/5 §3 (bijlage 26quater – na vaststelling dat België niet het verantwoordelijk land was) en 37 op grond van artikel 51/5 § 1 (bijlage 39ter – in afwachting van een beslissing over de Staat die verantwoordelijk is). De voornaamste lidstaten verantwoordelijk voor de behandeling van deze asielaanvragen waren: Italië (17), Frankrijk (11), Polen (8), Duitsland (7), Zweden (5), Hongarije (5), Spanje en Nederland (4).
9. In februari 2011 waren er 287 Eurodac 'hits' wat een toename van 31 t.o.v. januari 2011 voorstelt. De voornaamste lidstaten waarvoor er een 'hit' was, waren: Griekenland (37), Polen (35), Italië (28), Duitsland (27), Frankrijk (26), Oostenrijk (22) en Nederland (20).
10. In februari 2011 heeft DVZ 149 NBMV ingeschreven, na indiening van de asielaanvraag op het rondgebied, waaronder 123 jongens en 26 meisjes. 8 NBMV waren tussen 0 en 13 jaar oud, 44 tussen 14 en 15, 93 tussen 16 en 17 jaar oud. De voornaamste herkomstlanden van deze NBM waren: Afghanistan (69), Guinee (21), DRC (13), Ivoorkust (7), Irak (5), Rwanda (5), Pakistan (4), Angola, Kosovo, Servië en Turkije (3).
11. De heer Geysen heeft aanvullende uitleg over de gevolgen van het Arrest MSS van het EHRM en hij bevestigt dat alle nieuwe asielaanvragen waarvoor Griekenland verantwoordelijk is in België worden behandeld. Ook de asielaanvragen waarvan de Bijlage 26quater werd geschorst door een schorsingsbeslissing (Rule 39) van het EHRM zullen in België behandeld worden. Die personen moeten zich komen aanbieden bij de DVZ en hun dossier zal doorgestuurd worden naar het CGVS na een nieuw verhoor. De heer Geysen zegt wel dat ze niet zullen opgeroepen worden, maar dat ze zich dienen te melden bij het vervallen van het bevel om het grondgebied te verlaten op hun 26 quater en dat het zo ongeveer 120 aanvragen betreft. Ten slotte meldt de heer Geysen dat alle 26quaters waartegen geen (schorsing)beroep ingesteld werd (bij het EHRM) blijven

behouden. Mevrouw Janssen vraagt wat dan met die personen onder Bijlage 26quater gebeurt: blijven die gewoon illegaal en zonder verblijfsrecht? De heer Geysen bevestigt dit en zegt dat de DVZ zelf niet altijd weet of die mensen nog hier zijn. Deze personen kunnen zich wel komen aanbieden als de Dublin-termijn is verstreken en dan wordt hun dossier doorgestuurd naar het CGVS. Maar zolang de termijn van 6 maanden (of 18 maanden als de persoon gesignaleerd is als verdwenen) niet verstreken is, zal de DVZ niks doen. Dit is de beslissing van de Minister.

12. De heer Geysen komt nog terug op een vraag die op de vorige contactvergadering werd gesteld over Ivoorkust en zegt dat er geen algemene beslissing bestaat om geen repatriëringen te doen en dat het steeds geval per geval bekeken wordt. In theorie kunnen er dus nog repatriëringen gebeuren, maar er zijn er praktisch geen.
13. Mevrouw Addae vraagt naar de gevolgen van het MSS arrest bij de DVZ: zijn er ook aanpassingen doorgevoerd in de Dublinprocedure zelf bij de DVZ? De heer Geysen heeft al gezegd dat er bepaalde dingen aangepast zijn, zoals bv. de vragenlijst: nu wordt gevraagd waarom de asielzoeker de verantwoordelijke lidstaat heeft verlaten. Door de RVV zijn er een aantal arresten getroffen die DVZ zouden verplichten om 15 dagen te wachten alvorens de beslissing tot repatriëring uit te voeren, voor het indienen van een schorsingsberoep in Uiterst Dringende Noodzakelijkheid (UDN). De Minister heeft beslist om in cassatie te gaan tegen die arresten. De heer Geysen verduidelijkt dat vooral het feit dat de uitvoering opgeschort wordt gedurende de ganse beroepstermijn wordt aangevochten. Het probleem voor de Dublin dossiers is namelijk dat er maximaal 30 dagen zijn om te repatriëren en als daarvan 15 dagen gewacht moeten worden, is dat een probleem. Mevrouw Janssen vraagt of het cassatieberoep zelf opschortend is. De heer Geysen antwoordt van niet, maar weet niet wat er ondertussen gebeurt. Mevrouw de Aguirre wijst er op dat het wel enkel een schorsingsarrest van de RVV betreft en geen vernietiging, zodat de uitvoering zelf van de beslissing van DVZ wel degelijk opgeschort is. Uiteindelijk werd na de contactvergadering duidelijk dat alle genoemde beslissingen die de RVV geschorst had, inmiddels door de DVZ ingetrokken werden, zodat uiteindelijk geen cassatie tegen de arresten wordt ingediend.
14. De heer Renders vraagt of de advocaat, nadat een Bijlage 26quater afgeleverd werd, uitzonderlijke omstandigheden kan bepleiten. De heer Geysen zegt dat dit steeds kan gevraagd worden. De DVZ zal het in bepaalde gevallen aanvaarden.
15. De heer Renders vraagt verder nog of voortaan een volledig verslag van het Dublin-interview aan betrokkene zal afgegeven worden. De heer Geysen antwoordt dat dit niet voorzien is.
16. De heer Beys komt even terug op de termijnen van 6 maanden en 18 maanden (zie §11). Hij vraagt hoe dat administratief gebeurt. De heer Geysen antwoordt dat de asielzoeker zich moet aanmelden bij de DVZ als de termijn is verlopen en dat de bijlage 26quater ingetrokken wordt. Het is dan dezelfde aanvraag die verder loopt op voorwaarde dat de bijlage 26quater verlengd werd, anders wordt het een nieuwe asielaanvraag. De heer Beys vraagt verder of verzoeker een nieuw document ontvangt. De heer Geysen antwoordt ja, ofwel behoudt de verzoeker zijn oude bijlage 26, ofwel ontvangt hij een nieuwe bijlage 26. De heer Beys werpt hiertegen op dat het verwarring kan teweegbrengen omdat de mensen denken dat het een nieuwe aanvraag betreft. Meestal worden deze aanvragen geregistreerd in het wachtregister waarin ook de nieuwe aanvragen worden geregistreerd. De heer Geysen zegt dat als een verzoeker een bijlage 26quater ontvangt en hij 4 jaar daarna terug opdaagt, zich de vraag zich dan zal stellen of hij een nieuwe aanvraag moet indienen of indien dezelfde aanvraag blijft lopen. Dergelijke gevallen

doen zich normaliter niet voor. Maar dit is niet zo belangrijk. Mevrouw Van der Haert zegt dat dit toch van belang is voor de opvang (waarop men vanaf de derde asielaanvraag geen recht meer heeft tot ze wordt overgemaakt aan het CGVS) en de regularisatie.

17. De heer Renders vraagt of de heer Geysen cijfers heeft over de terugkeerwoningen. De heer Geysen antwoordt dat er twee alleenstaande moeders met elk een kind waren en een gezin met twee kinderen. In totaal dus vier kinderen. Hij heeft geen cijfers over de grensgevallen.
18. De heer Renders doet opmerken dat in sommige gevallen de vader in een gesloten centrum verblijft terwijl de moeder en de kinderen ondergebracht worden in een terugkeerwoning. Hij werd in kennis gesteld van een familie uit de Kaukasus die in Dublinprocedure was en waarvan de vader in een gesloten centrum vertoeft en de moeder met de kinderen in een terugkeerwoning. De heer Geysen is enigszins verbaasd dat DVZ dit zou doen maar gaat het verifiëren.
19. Mevrouw Addae vraagt of DVZ repatriëringen organiseert naar Libië. De heer Geysen zegt dat er geen algemene beslissing over genomen werd, maar dat hij denkt dat het niet voorkomt. Hij zal het navragen. Hij veronderstelt dat dit niet gebeurt. De heer Wissing wijst er op dat Nederland dit wel zou gedaan hebben. Mevrouw de Aguirre vraagt wat er zal gebeuren met Libiërs die in gesloten centra zitten met het oog op een repatriëring. De heer Geysen weet het ook niet, maar wijst erop dat dit misschien voor repatriëring naar een ander land kan zijn, misschien zijn het Dublin-gevallen. Voor repatriëring naar Libië lijkt het hem erg onwaarschijnlijk.
20. De heer Vinikas zegt dat hij verbaasd is over de permanente toename van NBM die hier sinds 2009 en 2010 binnenkomen. In 2011 constateert men een toename van Afghanen (68). Het is een vaststaand fenomeen. De heer Wissing wijst er op dat er ook minderjarige Afghanen toekomen in België waarvan een deel van de familie nog in Griekenland zit, omdat die bvb. aan de grens tegengehouden werden en elkaar uit het oog verloren. Dit zal natuurlijk het fenomeen van de NBMV niet verklaren, maar er zijn toch meerdere gevallen bekend. Die zijn dan wel niet begeleid in België maar niet in die hoedanigheid naar Europa gekomen. Mevrouw Janssen verwijst naar een vorming over NBMV waarbij bleek dat het meestal jongens betreft die alleen van Afghanistan komen.

Mededelingen van het CGVS

21. De heer Vinikas betreurt de afwezigheid van het CGVS en geeft enkele cijfers die op de website van het CGVS vermeld staan.¹
22. In februari 2011 werden 1.180 beslissingen genomen door het CGVS, waaronder 133 erkenningen van de vluchtelingenstatus, 61 toekenningen van subsidiaire bescherming en 77 technische weigeringen.
23. De meest voorkomende nationaliteiten van de erkende vluchtelingen waren: Guinee (47), Irak (36), Afghanistan (17), Kameroen (14), Kosovo (13), Rwanda (13). Voor de subsidiaire bescherming waren dat: Afghanistan (30), Irak (22), Somalië (4), onbepaalde nationaliteit (4), Jemen, Palestina, RDC en Guinee (1).

¹ <http://www.cgvs.be/nl/cijfers> of <http://www.cgvs.be/fr/Chiffres>

24. De achterstand bij het CGVS bleef de laatste maanden toenemen: zij steeg van 10.560 in januari naar 11.826 in februari 2011.

Mededelingen van UNHCR (mevrouw de Aguirre)

25. Mevrouw de Aguirre stelt mevrouw madame Liesbeth Schockaert voor, die begin februari 2011 is beginnen werken op het UNHCR en de Protection Unit komt versterken.

26. Mevrouw de Aguirre vestigt de aandacht op het feit dat het de honderdste verjaardag van Internationale Vrouwendag is (EN : <http://www.unhcr.org/4d7610ac9.html> en FR : <http://www.unhcr.fr/4d765d34c.html>).

27. Mevrouw de Aguirre meldt de publicatie van de Franstalige versie van de 'UNHCR Guidance Note on Refugee Claims relating to Female Genital Mutilation' van mei 2009 (EN : <http://www.unhcr.org/refworld/pdfid/4a0c28492.pdf>) : 'Note d'orientation sur les demandes d'asile relatives aux mutilations génitales féminines' (FR : <http://www.unhcr.org/cgi-bin/texis/vtx/refworld/rwmain/opendocpdf.pdf?reldoc=y&docid=4d74ad072>).

28. Op 25 februari publiceerde UNHCR aanbevelingen betreffende overwegingen inzake bescherming voor personen die vluchten uit Libië: 'Protection considerations with regard to people fleeing from Libya - UNHCR's recommendations (as at 25 February 2011)' (EN: <http://www.unhcr.org/refworld/pdfid/4d6b48858.pdf> en FR: <http://www.unhcr.org/cgi-bin/texis/vtx/refworld/rwmain/opendocpdf.pdf?reldoc=y&docid=4d74eb112>). UNHCR raadt aan om tijdelijke bescherming te geven aan personen met de Libische nationaliteit. Wat personen met een andere nationaliteit die uit Libië vertrekken betreft, wenst een deel terug te gaan naar hun land van herkomst. Onder de personen met een andere nationaliteit die uit Libië vertrekken bevinden zich echter ook asielzoekers en vluchtelingen, die al dan niet geregistreerd zijn bij UNHCR in Libië: UNHCR raadt aan dat deze personen worden verwezen naar nationale asielprocedures om hun behoefte aan bescherming te bepalen. UNHCR is zich ook bewust van de noodzaak om personen te identificeren die zouden kunnen worden uitgesloten van internationale bescherming of die wellicht niet in aanmerking komen voor bescherming vanwege hun blijvende betrokkenheid bij militaire activiteiten. Informatie over de crisis in Libië is beschikbaar via de websites www.unhcr.org (EN) en <http://www.unhcr.fr/cgi-bin/texis/vtx/home> (FR).

29. De heer Wissing vraagt verduidelijking over de categorie vluchtelingen, waarvoor een cijfer van 6000 genoemd wordt: betreft dit enkel de geregistreerde bij UNHCR? Er wordt namelijk vaak gesproken van anderhalf tot twee miljoen vluchtelingen die zich in Libië bevinden. Mevrouw de Aguirre wijst er op dat de middelen en mogelijkheden van UNHCR in Libië erg beperkt waren om asielzoekers en vluchtelingen te registreren. De aanbevelingen gelden voor alle genoemde personen die uit Libië vluchten, niet enkel voor de geregistreerde.

Mededelingen van IOM (de heer Halimi)

30. De heer Halimi meldt dat er in februari 250 mensen zijn teruggekeerd. Zij zijn in hoofdzaak teruggekeerd naar: Brazilië (98), Rusland (22), Oekraïne (14), Irak (17) en Kosovo (11). In januari en februari samen keerden in het totaal al 434 personen vrijwillig uit België terug met hulp van IOM.

31. De meesten onder hen behoorden tot categorie C, illegalen: 162 personen. 56 personen waren afgewezen asielzoekers en 51 personen hadden hun asielprocedure stopgezet.
32. IOM ziet dit jaar een stijging van mensen die door de Federale opvangcentra doorverwezen worden, maar het grootste deel komt nog steeds via NGO's (171), gevolgd door het Rode Kruis (21).
33. In januari en februari hebben 74 mensen een beroep gedaan op de re-integratieondersteuning van IOM (ondersteuning van Caritas niet meegerekend).
34. Mevrouw Scheerlinck komt terug op wat op de vorige contactvergadering gezegd is i.v.m. het terugkeerproject voor personen in de gesloten centra: hoe worden zij geïnformeerd en geselecteerd? De heer Halimi legt uit dat het project REAB een samenwerking is tussen IOM en de DVZ sinds 1999 o.b.v. een memorandum, waar personen, die geen probleem van openbare orde of zwartwerk stellen, een beroep op kunnen doen. Informatie hierover wordt via de gesloten centra gegeven d.m.v. posters en IOM gaat vaak naar de centra om de mensen erover te spreken. De eerste informatie krijgen ze via de sociale dienst, maar zodra iemand beslist terug te keren via het programma, gaat iemand van IOM de persoon zelf interviewen en stelt hij een dossier samen. Het memorandum bepaalt ook dat de betrokkenen in de luchthaven vrij moeten zijn en zelf moeten kunnen kiezen om de persoon van IOM te volgen of niet. Uit de cijfers blijkt dat nog geen 2% onder hen uiteindelijk niet teruggaat en bijvoorbeeld op de luchthaven vlucht.
35. Mevrouw To stelt vast dat personen die op het punt staan te vertrekken soms een medisch attest nodig hebben en ze vraagt waar dit terechtkomt. De heer Halimi zegt dat dit vaak door dokters van de luchtvaartmaatschappij gevraagd wordt die moet weten wat exact het probleem is. In tweede instantie kan het naar de dokter van IOM zelf gaan. De attesten worden steeds vertrouwelijk behandeld.

Mededelingen van Fedasil (madame Machiels)

36. Mevrouw Machiels wijst erop dat bijna 4.000 personen meer dan vorig jaar worden opgevangen. De totale bezettingsgraad t.o.v. structurele opvang is nu 112 %.
37. Mevrouw Machiels stelt dat betreffende de stand van de procedure, de meeste mensen in structurele opvang nog steeds een lopende asielprocedure hebben (dit is de noodopvang niet inbegrepen, wat een impact zou kunnen hebben op de cijfers). De achterstand van het CGVS heeft dus belangrijke gevolgen voor Fedasil. Als die niet stabiliseert en afgebouwd wordt, dan wordt de situatie erg problematisch en zal er, al op korte termijn, opnieuw een tekort aan opvangplaatsen zijn.
38. Mevrouw Machiels laat weten dat de situatie van de NBM nog steeds problematisch is. Zij legt uit dat er een belangrijke stijging is van de instroom, vooral van Afghaanse jongeren, voor wie veelal ook een leeftijdswijfel geuit wordt. Dit blijft momenteel nog steeds het grootste knelpunt. Er wordt ook een stijging vastgesteld van Guineese jongeren. Einde februari waren er nog steeds 76 NBM in plaatsen voor volwassenen en 143 op hotel. Fedasil krijgt dit aantal moeilijk naar beneden, ondanks de nieuwe structuur van 'Broeders van Liefde' geopend te Eeklo. Fedasil plaatst zoveel mogelijk de oudsten op hotel en degenen met een leeftijdswijfel. Er wordt ook rekening gehouden met de maturiteit. Mevrouw de Aguirre vraagt of er geen NBM werden overgeplaatst naar de Transitopvang. Mevrouw Machiels zegt van niet. Zij voegt toe dat de

doorstroom van NBM strop loopt, en dat dit al jaren zo is, en dit o.a. door een te lange periode van identificatie en een probleem met de uitstroom van erkende NBM. Mevrouw de Aguirre vraagt of er ook meisjes zijn in plaatsen voor volwassenen. Mevrouw Machiels laat opmerken dat die plaatsen wel zoveel mogelijk gescheiden van de volwassenen beheerd worden, maar dat de opvang van meisjes in zulke plaatsen niet uitgesloten is. Er worden wel geen meisjes op hotel opgevangen.

39. Mevrouw Machiels legt uit dat er gisteren nog 504 personen werden opgevangen op hotel, waarvan 153 NBM. Fedasil probeert de volwassenen te doen doorstromen naar het reguliere netwerk (niet naar transit), naar het nieuwe centrum in Herbeumont of naar het centrum te Borzée. Voor NBM zal dit niet lukken voor 31 maart. Op 31 maart zullen normaal enkel NBM nog op hotel zijn.
40. Betreffende het KB “Cumul materiële steun”, zegt mevrouw Machiels dat er nog geen nieuws is van de technisch financiële toepassingen voor de bijdrageregeling die nog vast zitten.
41. En betreffende het Protocol tussen DVZ en Fedasil, legt mevrouw Machiels uit dat het zo is dat vanaf volgende week de eerste convocaties aan betrokken gezinnen voor toelichting over de toepassing ervan zullen plaatshebben. De heer Beys werpt op dat het Protocol voorziet in instructies genomen door Fedasil, wat dus gebeurde. Hij vraagt zich af of de DVZ ook instructies genomen heeft en of betrokken personen hierover worden toegelicht. Mevrouw Machiels weet niet of de DVZ instructies nam maar zegt dat alle informatie wordt gegeven tijdens het onderhoud met de familie en dat er niets verborgen wordt gehouden. Het onderhoud gepland op de Dispatching gebeurt in aanwezigheid van Fedasil en DVZ en informatiefiches zijn voorzien. De heer Beys vraagt verder nog of er informatiefiches voorzien zijn over de rechten in de opvang. Mevrouw Machiels preciseert dat het hier meestal gaat om families die al lang opgevangen zijn en dus al in kennis werden gesteld hiervan. Ze hebben meestal al een regularisatieprocedure lopen. De heer Beys vraagt nog wat er gebeurt wanneer een familie niet antwoordt op de convocatie en ze niet akkoord gaat met de overdracht van gegevens. Mevrouw Machiels antwoordt dat er een verzoek bij de Commissie “privéleven” werd ingediend m.b.t. de toegang van de DVZ tot bepaalde gegevens van Fedasil. Hoe dan ook, families die geen gevolg geven aan de convocatie genieten 30 dagen bescherming tegen verwijdering en 30 dagen opvang.
42. De heer Renders vraagt of er nog nieuwe gezinnen opgevangen worden op grond van het KB van 2004. Mevrouw Machiels zegt dat het alleen gebeurt bij veroordeling van het Agentschap, en doet opmerken dat we binnen drie à vier weken voor een nieuwe opvangverzadiging zullen komen te staan.
43. Mevrouw Roulet doet opmerken dat er momenteel een aanzienlijke vertraging is tussen de melding van een vrije plaats en de in gebruik name ervan door het gezin. De overdracht neemt zo ongeveer drie à vier weken in beslag. Mevrouw Roulet vraagt of dit normaal is. Mevrouw Machiels antwoordt van niet. De overdracht moet gebeuren binnen drie dagen na aankomst van het gezin, tenzij de informatie niet goed werd doorgegeven. Mevrouw Roulet haalt het voorbeeld aan van een woning die sinds 1 februari vrij staat en vraagt of het de Dispatching is die traineert met de procedure. Mevrouw Machiels zegt dat dit navraag verdient. Verificatie na de vergadering stelde dat dit voorbeeld een woonst betrof voor een zeer specifieke gezinssamenstelling waarover het Agentschap toen niet beschikte. Maatregelen zullen getroffen worden i.v.m. de configuratie van verblijfplaatsen aangeboden door de Dispatching opdat ze beter aan de behoeften van het opvangnetwerk zouden beantwoorden.

Mededelingen van het Rode Kruis (de heer Michiels)

44. De heer Michiels laat weten dat hij het RK verlaat en bij IOM gaat werken op de cel re-integratie. Zijn vervanger bij het RK is Bart Vanderstraeten. Misschien komt de heer Michiels in zijn nieuwe hoedanigheid nog op de contactvergadering.

Mededelingen van CIRE (mevrouw Blommaert)

45. CIRE publiceert een argumentenlijst genaamd « Déconstruction d'une manipulation de l'information » die te vinden is op de website in printbare versie. CIRE wil hiermee de gangbare opvattingen, uitgedragen door de pers, ontkrachten. Het bestaat momenteel alleen in het Frans. Een Nederlandse versie is in aanmaak.

Mededelingen van het BCHV

46. Mevrouw van der Haert informeert dat er vacatures zijn bij het BCHV. Het BCHV is op zoek naar 4 juristen voor vervangcontracten en nieuwe projecten.
47. De heer Vinikas informeert dat hij de volgende contactvergadering niet zal kunnen bijwonen en dat mevrouw van der Haert, directrice van het BCHV, hem zal vervangen.

**De volgende contactvergaderingen hebben plaats op 12 april, 10 mei en 14 juni 2011,
Op de zetel van Fedasil,
Kartuizersstraat 19-21, 1000 Brussel.**